

zaná předseběře, byl si vědom své předluženosti, a není proto zlý úmysl podle Šu 205 a) tr. zák. odvislým od takového vědomí. Ostatně pokud jde o obžalovaného Gustava Sch-a, vychází z rozsudkových zjištění, že si byl v době, kdy předsebral jednání podle Šu 205 a) tr. zák. závadná, to jest v době od července 1922 do června 1923, skutečně vědom své neschopnosti platební a předluženosti.

Čís. 2819.

Nelze-li obviněnému doručiti obžalobu v tuzemsku, jest postupovati podle Šu 421 a násl. tr. ř., nikoliv doručiti obžalobu cizozemskou právní pomocí (§ 79 tr. ř.).

Nebyla-li obžalovanému obsílka osobně doručena, nelze předsevzítí hlavní přelíčení v nepřítomnosti obžalovaného ani, je-li o něm vyrozuměn a jemu přítomen obhájce obžalovaného (§ 427 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 11. června 1927, Zm I 102/27.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Dožádáním krajského soudu v Chebu ze dne 30. listopadu 1926 na úřední soud v Mnichově o doručení obžalovacího spisu obviněnému byl porušen zákon v ustanovení Šu 421 tr. ř., dalším pak postupem téhož krajského soudu zejména v ustanovení Šu 427 tr. ř. Následkem toho zrušuje se rozsudek krajského soudu v Chebu ze dne 25. ledna 1927 a tomuto soudu se ukládá, by dále jednal podle předpisu Šu 421 tr. ř. Zmateční stížnost obžalovaného do uvedeného rozsudku jest tím bezpředmětnou.

Důvody:

Na čsl. příslušníka Rudolfa H-a byla státním zastupitelstvím v Chebu podána obžaloba pro zločin svedení ke smilstvu podle Šu 132 tr. zák. a přestupek podle Šu 20 zákona ze dne 11. července 1922, čís. 241 sb. z. a n. Krajský soud v Chebu učinil opatření, by obžalovací spis byl doručen jednak obviněnému samotnému, jednak obhájci, jímž současně byl ustanoven Dr. Jindřich G., advokát v Ch., ve smyslu Šu 6 zákona ze dne 22. prosince 1921, čís. 471 sb. z. a n. O doručení obžalovacího spisu do vlastních rukou obviněného byl přípisem ze dne 30. listopadu 1926 dožádán úřední soud v Mnichově a byl obviněnému obžalovací spis podle doručného listu doručen v Mnichově dne 7. prosince 1926. Tento postup krajského soudu v Chebu přičí se předpisu zákonnému (§ 421 tr. ř.), pokud požádal úřední soud v Mnichově o doručení obžalovacího spisu obviněnému. Jakmile bylo zjevno, že obžalovací spis obviněnému v tuzemsku doručiti nelze, bylo se krajskému soudu zachovati přesně podle ustanovení Šu 421 tr. ř., omeziti se zejména na doručení obžalovacího spisu pouze obhájci, k tomu cíli zřízenému, nikoli

však provést jeho doručení do vlastních rukou obviněnému cizozemskou pomocí právní a mělo trestní řízení podle §u 422 tr. ř. po té, kdy byl obviněný dán v obžalobu, býti ponecháno v klidu, jakmile bylo zjevno, že mu pro jeho nepřítomnost (v tuzemsku § 421 tr. ř.) ani obsílka k hlavnímu přelíčení doručena býti nemůže. Podle těchto zákonných předpisů se krajský soud v Chebu nezachoval, nýbrž ustanovil na den 25. ledna 1927 hlavní přelíčení, které se pak onoho dne podle §u 427 tr. ř. v nepřítomnosti obžalovaného také skutečně konalo. Přítomen mu byl jako obhájce Dr. Erich H., advokát v A., pro něhož jako svého zvoleného obhájce předložil obviněný plnou moc podáním, došlým k soudu dne 3. prosince 1926, tedy již před tím, než jemu samotnému doručen byl obžalovací spis. V jednacím protokole je bezprostředně po záznamu, podle něhož se obžalovaný ke hlavnímu přelíčení nedostavil, uvedeno dále jednak, že »předvolání je vykázáno«, jednak, že »za souhlasu stran prohlášeno bylo usnesení ve smyslu §u 427 tr. ř.«. Jelikož ve spisech není dokladu o tom, že obsílka ke hlavnímu přelíčení byla obžalovanému doručena osobně (§ 427 tr. ř.), je nepochybné, že soud (samosoudce) pokládal zákonnou podmínku, za níž lze hlavní přelíčení provést a rozsudek vynést v nepřítomnosti obžalovaného, za splněnou již tím, že o hlavním přelíčení byl vyrozuměn a při něm přítomen jeho obhájce. Tento názor je však, pokud jde o případy, upravené předpisem §u 421 tr. ř., právně mylný a odporuje postup soudu předpisu §u 427 tr. ř., podle něhož smí hlavní přelíčení v nepřítomnosti obžalovaného býti provedeno a rozsudek býti vynesena pod zmatečností jen tehdy, byla-li obsílka ke hlavnímu přelíčení doručena obžalovanému osobně. Po skončeném jednání byl vynesena odsuzující rozsudek, do něhož ohlásil obhájce ihned po jeho prohlášení zmatečnou stížnost, kterou také, když mu na jeho žádost bylo dne 1. února 1927 doručeno vyhotovení rozsudku, dne 9. února 1927 provedl. O této zmatečnou stížnosti dosud rozhodnuto nebylo. Vylíčený postup krajského soudu v Chebu, spočívající včetně hlavního přelíčení a rozsudku na onom porušení předpisu §u 421 tr. ř., je zmatečným. Bylo proto vyhověti zmatečnou stížnosti podle §u 33 tr. ř. a podle §u 292 tr. ř. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2820.

Skutková podstata podvodu (§ 197 tr. zák.) jest nezpůsobností prostředku vyloučena jen tehdy, bylo-li k oklamání použito prostředku, jímž zamýšleného účelu nikdy (za žádných okolností) nemůže býti docíleno, tedy prostředku naprosto a bezpodmínečně (in abstracto) nezpůsobilého.

Zákonný pojem »lstivého předstírání« není podmíněn úskočností a zvláštní záludností; je naplněn jakýmkoliv oklamáním důvěry v denním životě obvyklé. Lstivost záleží již v tom, že bylo použito prostředků způsobilých k tomu, by někdo byl oklamán. Sluší proto za lstivé pokládati každé nepravdivé udání, jehož nepravdivost nelze poznati bez